

Nr 8.

Ankom till Riksdagens kansli den 19 april 1913 kl. 2 e. m.

Andra kammarens tredje tillfälliga utskotts utlåtande nr 8, i anledning av en av herr Jonsson i Hökhult väckt motion, nr 237, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående förbättrad postförmedling å vissa postförande linjer m. m.

Uti en inom Andra kammaren väckt, till dess tredje tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 237, har herr Jonsson i Hökhult hemställt, att Riksdagen ville besluta i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t täcktes taga under öfvervägande, huruvida icke åtgärder böra och kunna vidtagas i syfte *dels* att postföringen å alla postförande linjer om möjligt må kunna ske minst fyra gånger i veckan till och från samtliga postkontor och poststationer, *och dels* att icke blott postkontoren utan även samtliga poststationer må kunna hållas öppna för allmänheten minst sex timmar varje söckendag.

Till stöd för berörda hemställan har motionären anfört följande:

»Postverket har under de senare decennierna utvecklats på ett mycket tillfredsställande sätt. Taxan å olika postförsändelser har kunnat nedbringas så, att befodringsavgifterna äro efter de förhållande, som nu råda, billiga, och befodrningen av posten vad städer, köpingar och järnvägsstationer beträffar mycket god. I det största antalet av våra städer, köpingar och järnvägsstationer både ankommer och avgår post mera än en gång varje dag. Och i fråga om landsbygden har befodrningen av posten även där förbättrats mycket, nya postförande linjer hafva upp-

Motionen.

rättats, som genomgå kommunerna, och som i många fall någorlunda tillfredsställa de fordringar, man rimligen kan hegära. Poststationer hava upprättats, så att numera torde sådana finnas i nästan varje kommun. Och detta oaktat har postverket, sedan alla omkostnader för verkets räkning blivit gottgjorda, kunna lämna ett betydande överskott till statskassan.

Städernas, köpingars och större samhällens innevånare har man även berett en mycket stor förmån genom utdelning av posten. De behöva icke hämta sin post å postkontoren, den bäres direkt hem till dem i bostaden, i de stora städerna fyra och fem och i de mindre två och tre gånger varje dag, samt i köpingar och större samhällen en och två gånger dagligen. I städer och köpingar har allmänheten även särskilt bekvämt att bekomma och inlämna sin värdepost å postkontoren, som äro för alla närbelägna och som hållas öppna nästan hela dagen.

På landet finnas ännu en del kommuner, där post icke ankommer eller avgår fyra gånger i veckan och där poststationerna vanligen icke hållas öppna mera än fyra timmar varje dag för utbekommande och avlämnande av post. Skall det vara en så betydande skillnad emellan de förmåner, som städernas och stadsliknande samhällens innevånare hava, jämfört med dem, som landets övriga innebyggare ha? Landsbygdens innevånare hava även de ett behov av en god postförmedling och böra icke vara så styvmoderligt behandlade, som de äro i detta fall. Att landsbygdens innevånare kunna få samma förmåner som städernas i fråga om postförmedlingen, kan icke vara möjligt, men åtskilliga förbättringar böra och kunna beredas den korresponderande allmänheten på landsbygden, och en förbättring härutinnan skulle i någon mån komma även städerna till godo genom en snabbare förbindelse med landets befolkning.

Det torde vara ostridigt, att postförmedlingen å landet icke är så tillfredsställande, som den bör vara. Stora olägenheter hava uppstått genom fördröjande av värde- och tjänstepost samt affärshandlingar och enskilda meddelanden m. m., som förorsakat både förluster och obehag. Postföringen å en del linjer bör ske oftare, så att landsbygdens innevånare må bliva i tillfälle att kunna få mottaga och avsända post och få den befordrad åtminstone fyra dagar i varje vecka.

Och vad beträffar poststationerna hållas de icke öppna tillräckligt länge för att allmänheten skall kunna vara tillfredsställd därmed. Det är förenat med mycket stora olägenheter för landsbygdens innevånare att kunna passa på tiden de få timmar på dagen, poststationerna äro öppna.

Kommer någon för att hämta post och icke hinner fram till poststationen förrän några minuter efter sedan posten är stängd, måste han antingen vända om igen med oförrättat ärende eller i bästa fall vänta fem à sex timmar, tills posten blir öppen nästa gång.

Det vore värdefullt för landsbygdens innevånare, om poststationerna vore öppna för expediering av post vilken tid på dagen som helst eller största delen därav, emedan de i allmänhet äro strängt upptagna av arbete och behöva taga tiden väl tillvara. Det är i många fall en mycket större uppoffring för lantmännen att nödgas sända bud efter posten till den tid, posten är öppen, än om de finge hämta sin post vid den tid på dagen, som bäst passar för dem, och i all synnerhet gäller detta för dem, som äro bosatta på långa avstånd från poststationen, såsom en stor del äro. Det förekommer rätt ofta, att personer måste vara på den plats, där poststationen är belägen, vid en bestämd tid på dagen. Men så händer att under tiden de äro och skola vara där, är icke poststationen öppen, och de kunna icke, om de hava post, få den expedierad, fastän de äro på den plats, där stationen finnes.

Visserligen finnas många stationsföreståndare, som äro så tillmötesgående, att de betjäna allmänheten vid vilken tid på dagen som helst, då någon kommer och vill hava post expedierad, men det kan nog vara tröttande för föreståndarna att i längden hålla på därmed, då de icke äro skyldiga därtill. Det känns även rätt obehagligt att besvära stationsföreståndarna med att expediera post den tid, då de icke äro skyldiga därtill.

Vid en del poststationer hava postfack inrättats för uthyrning till allmänheten för att på så sätt bereda några personer tillfälle att hämta sin post vid den tid på dagen, som bäst lämpar sig, och fastän hyran för dessa fack är jämförelsevis rätt hög, särskilt för dem, som hava liten post, bliva dock postfacken uthyrda i alla fall. Det visar tydligt, vilket stort värde allmänheten sätter på att få hämta om ock endast sin lösa post vid den tid på dagen, som är för dem lämpligast, då de sålunda påtaga sig en extra utgift härför. Detta oakttat måste de dock i alla fall, när de hava värdepost, passa den tid, poststationen är öppen, för att få den expedierad.

För några tiotal år sedan var det nog icke mycken post från landsbygden. Den har ökats betydligt och kommer troligen att ökas mycket mera, sedan vårt lands ungdom numera får en bättre uppfostran och skolundervisning än förr. I allmänhet hava landsbygdens innevånare

även de stora intressen att tillvarataga för sin näring, dess höjande och utveckling. De hava därför ett behov att kunna stå i snabb förbindelse med städer och andra orter såväl för egna angelägenheter och sina affärer som för de kommunala och de mera allmänna intressena i landet.

Genom de senaste årens utveckling på alla områden har det blivit stegrade behov av en livligare förbindelse folken emellan, både genom post, telegraf och telefon. Men på själva rena landsbygden lämpar sig nog icke i allmänhet uppsättande och användande av telefon på grund av att det blir för dyrbart genom de långa avstånden från telefonstationer och gårdarna emellan. Landsbygdens innevånare äro därför nästan uteslutande hänvisade till att meddela sig på längre avstånd genom post.

Starka skäl tala för att en omfattande förbättring av postförmedlingen å landsbygden kommer till stånd, så att postföringen å alla postförande linjer, där ej alltför stora hinder möta, kommer att ske minst fyra gånger till och från postkontor eller station varje vecka, och att poststationerna hållas öppna för expediering av post även de minst sex timmar varje helgfri dag, så att landsbygdens innevånare bliva i tillfälle att få en något bättre och snabbare förbindelse med städer och andra orter. Själva arbetet med posten torde icke bliva mera för det, att stationerna hållas öppna något längre. Posten blir densamma i alla fall. Det bliver blott längre tid som föreståndarna måste vara skyldiga att expediera post. Postkontoren i våra små städer och en del köpingar äro öppna åtta à nio timmar varje söckendag, och ändock få deras innevånare sin post hemburen till sin bostad.

Det är nog möjligt för postverket att göra åtskilliga uppoffringar för att tillgodose landsbygdens innevånare med en bättre ordnad postförmedling och ändock kunna lämna ett avsevärt överskott till statskassan.

De timmar poststationerna skola hållas öppna torde uppdelas på sådant sätt, att allmänheten varder bäst betjänad därav.»

Utskottet.

I trakter med mera sammanträngd befolkning kan givetvis samfärdselns behov bättre tillgodoses än i glesare bebyggda delar av ett land. Folkmängdens täthet och en livligare verksamhet göra nödiga kommunikationsanstalter till redan från början räntabla företag. Den kraftiga hävstång för framåtskridandet, som goda samfärdsmedel äro,

verkar då till dessa trakters ytterligare utveckling med därav följande ökade krav på kommunikationer, vilka å sin sida med lätthet kunna tillfredsställas. Denna lika naturliga som nyttiga växelverkan skulle icke kunna komma de trakter till godo, som ej själva erbjuda ekonomiska möjligheter för moderna samfärdsmedels tillkomst, om denna nämligen skulle vara helt beroende av företagens räntabilitet. På så sätt skulle hela landsdelar bli alltför mycket tillbakasatta i jämförelse med mera lyckligt lottade trakter. För att förebygga detta träder staten emellan, och en av de största fördelarna av kommunikationsväsendets koncentrerung i dess hand är möjligheten att bereda ogynnsamt lottade landsdelar nödiga samfärdsmedel utan att med nödvändighet fordra att den lokala anstalten skall vara räntabel.

Även om man strängt fasthåller kravet på, att varje kommunikationsgren i sin helhet skall ekonomiskt bära sig, kunna dock eftergifter göras, vad beträffar fordringarna på den lokala anstaltens räntabilitet. De orsaker, som kunna berättiga dylika eftergifter, kunna vara ekonomiska framtidsmöjligheter, men det kan även vara kulturella intressen och känslan av billighet att ej lämna delar av det egna landets innebyggare alltför långt bakom det utvecklingsskede, vartill landet i övrigt nått.

Vad här sagts om samfärdsmedel i allmänhet har sin fulla tillämpning på våra postala förhållanden. En alltför snäv måttstock får ej läggas på kravet på en lokal postal anordnings förmåga att ekonomiskt bära sig, och berättigade intressen kunna göra anstalter nödvändiga, vilka förorsaka postverket direkta förluster. Därför får naturligtvis icke vid bedömandet av en postal förbättrings berättigande hänsyn till postverkets ekonomi åsidosättas.

I generalpoststyrelsens vidfogade utlåtande gives exempel på för vår tids förhållanden i postalt avseende särdeles ogynnsamt situerade platser i vårt land. I den mån med rimliga kostnader förbättringar på dessa platser kunna åstadkommas, anser utskottet detta synnerligen önskvärt. Enligt utskottets mening måste dock varje särskilt fall bedömas för sig med behörigt aktpågivande på alla inverkanse faktorer, såväl de ekonomiska som de, vilka vi ovan angivit bära på ett dylikt beslut hava inflytande.

Utskottet anser därför icke, att sådana enhetliga normer för posttjänsten som de av motionären föreslagna kunna vara för vårt land med dess synnerligen växlande befolkningstäthet och stora utsträckning lämpliga.

Utskottet hemställer därför,

att herr Jonssons i Hökhult motion, nr 237, icke måtte till någon Andra kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 15 april 1913.

På utskottets vägnar:

AXEL VON SNEIDERN.

Vid detta ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit: herrar von Sneidern, Winberg, Modig, Jönsson i Boa, von Hofsten, Hage, Svensson i Betingetorp, Sävström, Wedin och Kahlström.

Bilaga.

Genom skrivelse från kungl. civildepartementet av den 14 nästlidne februari anbefalld att till Eders Kungl. Maj:t inkomma med yttrande över en inom Riksdagens Andra kammare väckt motion nr 237 om skrivelse till Eders Kungl. Maj:t angående förbättrad postförmedling å vissa postförande linjer, m. m. får generalpoststyrelsen, efter i ärendet verkställd utredning, i underdånighet anföra följande.

Av rikets samtliga poststationer (3,084 st.) äro 1,726 stycken belägna å ort med järnvägsförbindelse och äga förmånen av postbefordringslägenhet minst en gång dagligen.

Till och från de övriga 1,358, invid järnväg icke belägna poststationerna äger postföring rum med det antal turer, som angives i bifogade *tabell 1*.

Av nyssnämnda 1,358 poststationer hava 460 stycken, eller 34 %, postförbindelser mindre än fyra gånger i veckan, sålunda att

314 st. (23,1 %)	äga postförbindelser	3 gånger i veckan,	
113 » (8,3 %)	»	2 »	»
32 » (2,3 %)	»	1 gång	» , samt

1 (den i Norrbottens län belägna poststationen Luvos) allenast 1 gång varannan vecka.

Inom vårt land med dess stora utsträckning och växlande befolkningstäthet torde de postala anordningarne inom landets olika delar näppeligen kunna vara likartade.

I likhet med vad i ojämförligt mycket högre grad är förhållandet i fråga om övriga kommunikationsmedel torde det jämväl beträffande postförbindelserna vara oundvikligt, att de folkfattigare och mera avlägset belägna trakterna måste låta sig nöja med enklare och mindre kostsamma anordningar än landets övriga delar.

Som framgår av nämnda tabell 1 är också det största antalet poststationer, till vilka postföring äger rum allenast 1 eller 2 gånger i veckan, belägna i landets nordligare delar, där postföringen i allmänhet är förenad med större svårigheter och i följd därav förorsakar högre omkostnader.

Vid provandet av frågor rörande ökning av antalet turer å postföringslinjer har generalpoststyrelsen låtit sig angeläget vara att, sedan tillbörlig hänsyn tagits till sådana å vederbörande orter rådande förhållanden såsom livligare affärsrörelse, industriell verksamhet o. d., vilka för sin utveckling kräva förbättrade kommunikationer, jämväl tillse, att postverkets utgifter för i orten vidtagna postanordningar något så när motsvaras av verkets inkomster från samma anordningar.

Likaså har generalpoststyrelsen vid inrättandet av nya poststationer, vilkas läge betingat anordnande av nya postföringslinjer, till en början låtit postföringen å de sålunda nyinrättade linjerna äga rum med ett färre antal veckoturer, intilldess med hänsyn till poströrelsens omfattning och storleken av poststationens uppbörd en ökning av turantalet ansetts vara berättigad.

Det synes generalpoststyrelsen nödvändigt att vid bedömandet av det i nu föreliggande motion framställda förslaget taga hänsyn till de verkningar i ekonomiskt avseende, som förslagets genomförande skulle innebära.

Av de i bifogade *tabell 2* sammanförda uppgifterna framgår, bland annat, att utgifterna för de poststationer, till vilka postföring äger rum mindre än 4 gånger i veckan samt för postföringen mellan nämnda stationer och närmast belägna postanstalt, med 31,966 kronor överstiga frankoteckensuppbörden (= postverkets inkomster) vid samma stationer; varvid dock är att märka, att uti ifrågasvarande utgifter visserligen, såsom ovan nämnts, medräknats postföringen till och från närmast belägna postanstalt, men däremot icke medräknats å stationerna belöpande andelar av kostnaderna för postföringen å andra sidan nyssnämnda närmast belägna postanstalt, vare sig denna postföring äger rum med järnväg eller annorledes, liksom ej heller belöpande andelar i utgifter för central-, distrikts- och lokalförvaltning.

Under förutsättning att de enligt motionärens förslag nytillkommande postföringsturer kunna erhållas fullgjorda mot samma ersättning per tur, som för närvarande utgår för postföringen å de linjer, å vilka postföringen till sistnämnda stationer äger rum, skulle genomförandet av förslaget innebära en ökning av postverkets utgifter med ungefär 150,000 kronor eller 69 % av utgifterna för den nuvarande postföringen å samma linjer.

Dessutom kan det förutses, att en ökning i antalet postdagar skulle föranleda krav på ökad ersättning från åtskilliga poststationsföreständares sida.

Därest motionären avsett, att postförmedlingen jämväl för den icke obetydliga del av landsbygdens befolkning, vilken på grund av avståndet till närmaste postanstalt för sin postutväxling huvudsakligen är hänvisad till lantbrevbärare i stället för fast postanstalt, skulle förbättras genom ökning till fyra av antalet turer å samtliga linjer, där lantbrevbäring för närvarande utgöres med mindre än 4 turer, kan den av en sådan anordnings genomförande betingade ökade kostnaden beräknas till omkring 297,896 kronor eller 41 % av under år 1912 utbetalad kostnad för all lantbrevbäring inom hela riket.

Utfärdandet i enlighet med motionärens förslag av allmänna bestämmelser angående minsta antalet postföringsturer å samtliga postförande linjer inom riket torde fördensskull med hänsyn till den betydliga ökning i postverkets utgifter, som därav bleve en följd, icke vara tillrädligt.

I detta sammanhang torde jämväl böra frambållas, att bestämmelser av ifrågasvarande slag jämväl skulle komma att verka hämmande på nyinrättandet av poststationer till vilka särskild postföring behövde anordnas, när åtminstone i mera avlägsna trakter, där postföringen är förenad med större svårigheter, sådant nyinrättande skulle bliva förenat med så stora kostnader, att detsamma endast mera sällan skulle kunna äga rum.

Ett liknande förhållande skulle av samma skäl uppstå beträffande nyinrättandet av lantbrevbäringslinjer, därest lantbrevbärningen jämväl å samtliga sådana linjer skulle utgöras med minst 4 veckoturer.

I fråga om tiden för poststationernas öppethållande gäller för närvarande den bestämmelsen, att sådant öppethållande skall äga rum i allmänhet minst 4 timmar dagligen och det framgår av bifogade *tabell 3*, att vid det ojämförligt största antalet poststationer en tid av 4 timmar även ansetts vara tillfyllest för allmänhetens betjänande.

Enligt vad generalpoststyrelsen inhämtat torde emellertid allmänheten vid ett stort antal med järnvägsstation förenade poststationer bliva betjänade å alla de tider av dagen, då expeditionsgöromål förrättas å järnvägsstationen.

Å de med järnvägsstation förenade poststationerna torde tiderna för öppethållandet i allmänhet vara ställda i samband med de viktigaste tåglägenheterna och fördenskull vara de tjänligaste för allmänheten, vilken just vid tågtiderna torde hava sina ärenden till järnvägsstationen.

Likaledes torde en avsevärd del av de poststationer, som icke äro förenade med järnvägsstation — särskilt de, vilkas föreståndare driva minuthandel — vara tillgängliga för allmänheten under större delen av dagen.

Genomförande av motionärens förslag, i vad detsamma avser bestämmelse om öppethållande av alla poststationer minst 6 timmar varje söckendag, torde även komma att medföra icke obetydlig ökning av postverkets omkostnader för poststationernas handhavande.

Storleken av denna ökning kan emellertid icke ens approximativt beräknas, enär det icke kan förutses, i vilken omfattning poststationsföreståndarne skulle komma att göra framställning om ersättningsförhöjning för den förlängda tjänstgöringstiden.

Då poststationsföreståndarebefattning i de allra flesta fall är en bisyssla för innehavaren, komme en tjänstgöringstid å poststationen av 6 timmar dagligen att, mången gång, vare sig expeditionstimmarne sattes i oavbruten följd eller fördelades på olika tider av dagen, verka hinderligt på utövandet av den huvudsakliga sysselsättningen. Detta bleve i synnerhet fallet beträffande de poststationsföreståndare — t. ex. de i allmänhet för poststationsföreståndaresysslan särdeles lämpliga folkskolläroarna — vilka av sin huvudsyssla bindas å annat håll en längre del av dagen. För dessa skulle en dylik bestämmelse rent av kunna omöjliggöra deras kvarstående som poststationsföreståndare.

Det torde även förtjäna framhållas, att på vad sätt än en till 6 timmar per söckendag utsträckt expeditionstid fördelades på dagens olika timmar, den likväl knappast torde kunna så anordnas, att den sålunda förlängda expeditionstiden i någon mera avsevärd mån än de nuvarande fyra timmarne skulle sammanfalla med de för en del korrespondenter lämpligaste tiderna för besök å poststationerna.

Vidare kan det tänkas, att en poststationsföreståndare, sedan han blivit ålagd 6 timmars öppethållande av poststationen, icke längre skulle vara så redobogen att även på övertid tillmötesgå de korrespondenter, för vilka det, trots

den utsträckta expeditionstiden, skulle möta svårigheter att passa tiderna för poststationens öppethållande.

Enligt generalpoststyrelsens förmenande torde det med hänsyn till vad ovan anförts, få anses vara lämpligast, att såväl antalet turer å de olika postföringslinjerna som tiderna för postationernas öppethållande bestämmas i varje särskilt fall efter prövning av alla på frågan inverkan omständigheter.

Stockholm den 18 mars 1913.

Underdånigst

Julius Juhlin.

Herman Askberg.

Jacques Pramberg,
föredragande.

Gustaf Kihlmark.

C. Hasselrot.

l. s.
Arvid Bildt.

Tab. 1.

Distrikt	Antal lantpoststationer till och från vilka postföring äger rum														
	21 ggr. i veck.	20 ggr. i veck.	19 ggr. i veck.	18 ggr. i veck.	14 ggr. i veck.	13 ggr. i veck.	12 ggr. i veck.	7 ggr. i veck.	6 ggr. i veck.	5 ggr. i veck.	4 ggr. i veck.	3 ggr. i veck.	2 ggr. i veck.	1 ggr. i veck.	1 ggr. var- annan vecka
<i>Södra:</i> Malmöhus, Kristianstads, Blekinge, Kronobergs och Hallands län	3	—	—	—	—	1	1	5	72	5	35	38	4	—	—
<i>Västra:</i> Göteborgs och Bohus län samt Älvsborgs, Skaraborgs och Värmlands län	1	1	1	1	—	1	—	22	159	7	82	61	12	1	—
<i>Östra:</i> Kalmar, Jönköpings, Öster- götlands, Södermanlands o. Gottlands län	—	—	—	—	1	1	—	14	89	20	39	67	5	—	—
<i>Stockholms:</i> Stockholms stad ävensom av Stockholms län städer- na Vaxholm och Södertälje samt Svartsjö, Vaxholms o. Södertörns fögderier jämte västra fögderiets södra och östra länsmansdistrikt.....	—	—	2	—	—	4	—	6	11	1	1	18	4	3	—
<i>Mellersta:</i> återstående delen av Stock- holms län, Uppsala, Väst- manlands, Örebro, Koppar- bergs och Gävleborgs län	—	—	—	—	2	—	—	17	57	3	45	48	10	—	—
<i>Norra:</i> Västernorrlands, Jämtlands, Västerbottens och Norrbot- tens län	—	—	—	—	—	—	1	70	33	13	71	82	78	28	1
Summa	4	1	3	1	3	7	2	134	421	49	273	314	113	32	1

Stockholm av kungl. generalpoststyrelsens första byrå, trafikavdelningen, den 18 mars 1913.

Ex officio

Arvid Bildt.

Tab. 2.

Distrikt	Antal poststationer med postföring pr vecka				Poststationernas uppbörd	Nuvarande årskostnad för		Beräknad årlig kostnad för postföring med 4 turer pr vecka	Ökning vid jämförelse mellan kol 8 och 9	Anm.	Lantbrevbäring med antal turer pr vecka				Beräknad kostnadsökning, därest lantbrevbärarna i kol 12-15 skulle utgöras med 4 turer i veckan	Anm.
	3 ggr.	2 ggr.	1 gg.	mindre än 1 gg.		poststationerna och därifrån utgående lantbrevbärningar	postföringar				3 ggr.	2 ggr.	1 gg.	mindre än 1 gg.		
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.
	st.	st.	st.	st.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.		st.	st.	st.	st.	kr.	
<i>Södra:</i>																
Malmöhus, Kristianstads, Blekinge, Kronobergs och Hallands län	38	4	—	—	28,395	9,212	11,134	15,322	4,188		91	49	—	—	14,804	
<i>Västra:</i>																
Göteborgs och Bohus samt Älvsborgs, Skaraborgs och Värmlands län	61	12	1	—	57,227	23,557	24,316	34,021	9,705		197	143	9	—	53,880	
<i>Östra:</i>																
Kalmar, Jönköpings, Östergötlands, Södermanlands o. Gottlands län	67	5	—	—	54,787	22,212	23,918	32,906	8,988		129	79	2	—	26,100	
<i>Stockholms:</i>																
Stockholms stad ävensom av Stockholms län städerna Vaxholm och Södertälje samt Svartsjö, Vaxholms o. Södertörns fögderier jämte västra fögderiets södra och östra länsmansdistrikt	18	4	3	—	19,741	7,396	13,045	24,325	11,280		—	—	—	—	—	
<i>Mellersta:</i>																
återstående delen av Stockholms län, Uppsala, Västmanlands, Örebro, Kopparbergs och Gävleborgs län	48	10	—	—	47,942	21,785	26,680	39,223	12,543		125	86	16	—	49,896	
<i>Norra:</i>																
Västernorrlands, Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län	82	78	28	1	140,961	79,913	117,851	221,236	103,385		56	62	202	9	153,216	
Summa	314	113	32	1	349,053	164,075	216,944	367,033	150,089		598	419	229	9	297,896	

Stockholm av kungl. generalpoststyrelsens första byrå, trafikavdelningen, den 18 mars 1913.

Ex officio
Arvid Bildt.

Tab. 3.

Distrikt	Antal poststationer vid vilka expeditionstiden utgör							
	Mindre än 4 tim.	4 tim.	Mellan 4—5 tim.	5 tim.	Mellan 5—6 tim.	6 tim. och där- utöver	Till- hopa	
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.
Södra	—	501	37	45	19	16	618	
Malmö	—	38	2	2	3	10	55	
Västra	1 (Grolanda)	572	10	28	5	23	639	
Östra	—	483	21	55	7	19	585	
Stockholms	1 (Frösunda)	92	3	10	1	5	112	
Mellersta	—	430	38	49	2	17	536	
Norra	—	502	12	18		7	539	
Summa	2	2,618	123	207	37	97	3,084	

Stockholm av kungl. generalpoststyrelsens första byrå, trafikavdelningen, den 13 mars 1913.

Ex officio

Arvid Bildt.